

Република България

Министерство
 на промишлеността

София 1000, ул. „Славянска“ №8
Регистрационен индекс и дата
23-00-540/26.10.1998

ДО
 КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
 НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

На Ваш №34/к.д. №23/98г.
 16.09.1998г.

*Ке Ви изпратя
 с-та Златарева
 27.10.98*

СТАНОВИЩЕ

От Министерство на промишлеността по конституционно дело № 23/1998г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

В изпълнение на предоставената ни възможност с определение от 15.09.1998г. по горното конституционно дело, Министерство на промишлеността изразява следното становище:

Считаме, че разпоредбата на пар. 36 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за концесиите /обн. ДВ. Бр.92/17.10.1995г., изм.бр.44/1996г., бр.61/1997г., бр.123/97г., бр.93/98г./ не е противоконституционна и не следва да се уважи искането на Главния прокурор на Република България.

Мотиви:

В хипотезата на параграф 36 от ПЗР на ЗК са посочени **условията и редът** по който държавата предоставя права върху своята публична собственост, което е в съответствие с Чл.18, ал.5 от Конституцията на Република България.

Чл.18, ал.5 от Конституцията предвижда, че **условията и редът** при които държавата предоставя концесии за обекти, представляващи изключителна държавна собственост се уреждат **със закон**. Конституционната разпоредба има предвид нормативен акт с ранг на закон с оглед особения статут на обектите върху които държавата може да предостави особен вид право на ползване. Следователно Конституцията делегира право на законодателя да определи реда и условията за предоставяне на права върху обекти, изключителна държавна собственост, както е предвидено в чл.2, ал. 3, т.2 от Закона за концесиите/ЗК/ - определяне на концесионер без търг или конкурс, в случаи, определени в закон. Такава е хипотезата на пар. 36 от ПЗР на ЗК.

Тезата на Главния прокурор е, че пар. 36 от ПЗР на ЗК противоречи на чл.19, ал.2 от Конституцията на Република България.

Съгласно чл.19, ал.2 от Конституцията: "Законът следва да гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната

конкуренция и защитава потребителя”.

Разпоредбата на пар. 36 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за концесиите, създадена с пар. 16 от Закона за изменение и допълнение на ЗК /ДВ бр.61/97г./ предвижда **условията и реда** за пряко предоставяне на концесионни права.

Условията на които трябва да отговарят търговските дружества са както следва:

1. в дружеството да участва еднолично търговско дружество с държавно имущество или държавно предприятие по смисъла на чл.62, ал.3 от Търговския закон;

2. едноличното търговско дружество с държавно имущество или държавно предприятие да осъществява права върху обект по чл.4 или да извършва дейност по чл.5 от ЗК;

3. акционерното или дялово участие на едноличното търговско дружество с държавно имущество или държавно предприятие в смесеното дружество да е с номинална стойност над 300 млн.лв., съставляващо не по-малко от 25 на сто от капитала на новото дружество.

Редът, посочен в пар. 36 е без търг или конкурс и е определен в основните текстове на Закона за концесиите – чл.8, ал.1, който гласи, че “концесионерът се определя чрез конкурс или търг или без конкурс или търг в определени със закон случаи.”

Следователно са спазени задължителните изисквания при предоставянето на концесии без търг или конкурс – това да е предвидено в акт с ранг на закон и в акта да се уреждат условията и реда за предоставяне на концесията.

Параграф 36 от ПЗР на ЗК не създава монополно положение, тъй като, не са налице хипотезите в чл.16 от Закона за защита на конкуренцията /обн. Бр. 52 от 1998г./.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Въз основа на гореизложеното Ви молим да отхвърлите искането на Главния прокурор за обявяване на противоконституционността на нормата на пар. 36 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за концесиите.

МИНИСТЪР

